

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 682

din 10 Iulie 2008

Sub nr.2943/IJ/1126/SIP/2007/21202/2008, Inspecția judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a înaintat rezultatul verificărilor privind cererea de apărare a independenței profesionale formulată de doamna Boiță Camelia, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași, magistrat care a contestat ordonanțele nr. 4660/II/1/2007 și nr. 4740/II/1/2007 emise de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, pe care le-a apreciat ca fiind acte de intervenție în efectuarea urmăririi penale.

Urmare verificărilor efectuate, s-a reținut că la data de 14 martie 2007, în baza art. 209 al. 4¹ Cod procedură penală, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași a preluat de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui, dosarul nr. 908/P/2007 privind pe numiții Bichineț Corneliu, Buzatu Dumitru ș.a., cercetați pentru infracțiunile prev. de art. 214, 215¹, 248¹ și art. 249 Cod penal.

După efectuarea urmăririi penale în cauză, prin ordonanța nr. 52/P/2007 din 12 decembrie 2007 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, întocmită de procurorul Boita Camelia, s-a declinat competența în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, cu motivarea că prin decizia nr. 1058/14 noiembrie 2007 a Curții Constituționale a României s-a admis excepția invocată într-un dosar al Judecătoriei Galați și s-a

constatat că dispozițiile art. 209 al. 4¹ lit. a, b c, d Cod procedură penală sunt neconstituționale.

Prin ordonanța nr. 4740/II/1/2007 din 20.12.2007, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, în baza art. 275 - 278 Cod procedură penală, a dispus infirmarea acesteia, cu precizarea ca procurorul Boita Camelia să continue cercetările în cauză.

S-a reținut că în același mod s-a procedat și în dosarul nr. 116/P/2006 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, în care s-au efectuat cercetări față de învinuitul Axinte Iulian pentru infracțiunea prev. de art. 139⁶ al. 2 și 3 din Legea nr. 8/1996, preluat la 26 octombrie 2007, cauză care a fost repartizată procurorului Boita Camelia la 22 noiembrie 2007.

Prin ordonanța nr. 393/P/2007 din 27 noiembrie 2007 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași s-a dispus declinarea competenței în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, cu aceeași motivare.

De asemenea, prin ordonanța nr. 4660/II/1/2007 din 12 decembrie 2007, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași a dispus infirmarea ordonanței, apreciată ca fiind nelegală și netemeinică, iar drept urmare, cauza a fost repartizată aceluiași procuror pentru continuarea cercetărilor.

Prin cererile formulate, procurorul Boita Camelia a considerat că procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, acționând în acest fel, nu a respectat deciziile Curții Constituționale a României pe care trebuia să le aplice și nici principiul independenței procurorului, prevăzut de art. 64 al. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată.

Totodată, s-a mai apreciat că procurorul general Ispir Iulian a infirmat în mod nelegal cele două ordonanțe de declinare a competenței, în baza art. 275 -278 Cod procedură penală, după examinarea din oficiu și fără ca în cele două cauze să se fi adoptat o soluție în sensul strict procedural legal.

Verificările efectuate au condus la concluzia că ambele ordonanțe de declinare au fost infirmate de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, cu motivarea că dispozițiile art. 209 al. 4¹ Cod procedură penală sunt neconstituționale,

numai în măsura în care condiționează procurorul ierarhic superior să obțină acordul procurorilor din subordine pentru a prelua cauza din supravegherea acestora, în vederea soluționării.

S-a mai apreciat că reglementarea cu caracter strict și limitativ a situațiilor în care pot fi preluate cauzele din competența parchetelor ierarhice inferioare de către procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare, restrânge în mod nejustificat competența acestora din urmă, având drept consecință încălcarea principiilor care guvernează activitatea Ministerului Public prevăzute de art. 62 al. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată.

Într-adevăr, din cuprinsul deciziei Curții Constituționale, se constată că restrângerea nejustificată a competenței procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic superioare de a prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de la parchetele ierarhic inferioare (realizată prin art. 209 al. 4¹ Cod procedură penală), încalcă în mod vădit prevederile art. 132 al. 1 din Constituție, potrivit cărora „Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea Ministrului Justiției”.

În același timp se reține că principiul controlului ierarhic semnifică legătura existentă între procurorii care compun Ministerul Public, statut diferit de cel al judecătorilor, care sunt independenți.

În acest sens se arată că obiectivul controlului ierarhic nu se poate realiza fără posibilitatea efectuării actelor și lucrărilor ce intră în competența procurorilor din cadrul parchetelor ierarhic inferioare.

Așadar, condiționarea măsurii preluării cauzelor de acordul procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală prevăzută de art. 209 al. 4¹ lit. d Cod procedură penală, nu numai că este în vădită contradicție cu principiul controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, ci poate crea și suspiciuni cu privire la modul în care acești magistrați își îndeplinesc atribuțiile, întrucât induce ideea posibilității unei negocieri pe linie ierarhică a competenței de efectuare a urmăririi penale, astfel cum se arată în cuprinsul deciziei.

Prin aceste argumente, se conchide totodată că limitarea de competență stabilită de art. 209 al. 4¹ lit. a, b, c și d Cod procedură penală, se poate dovedi în practică ca fiind o piedică în eficientizarea activității de urmărire penală, ceea ce contrazice însăși rațiunea reglementării exprese a posibilităților procurorilor din cadrul parchetelor superioare de a prelua în vederea urmăririi penale cauze din sfera competenței parchetelor ierarhic inferioare.

În consecință, Curtea Constituțională printr-o interpretare logică a motivelor prezentate, deși admite excepția de neconstituționalitate consideră că nu trebuie restrânse posibilitățile de preluare a cauzelor întrucât ar lipsi astfel de eficiență principiul subordonării ierarhice, iar prin urmare s-ar încălca prevederile art. 62 al. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată, dispoziții ce prevăd în mod expres principiile legalității, imparțialității și controlului ierarhic.

În aceste condiții, Curtea Constituțională în opinia exprimată nu a dorit să se restrângă aceste cazuri, ci dimpotrivă, să fie extrapolate situațiile în care procurorul ierarhic superior să preia asemenea cauze.

Prin urmare, procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, în virtutea prerogativelor controlului și al principiului controlului ierarhic a preluat anumite cauze pe criterii de complexitate sau de rezolvare cu celeritate a acestora, astfel că infirmarea celor două ordonanțe de declinare de competență nu contravine dispozițiilor legale în vigoare (potrivit rațiunii argumentelor preluate de procurorul general din cuprinsul deciziei Curții Constituționale) și prin urmare sunt justificate de însuși principiul controlului ierarhic care implică un control al conducătorului unității pentru buna desfășurare a activității Ministerului Public.

Totodată, în acest context, verificările efectuate au constatat că procurorul general avea competența să examineze din oficiu această măsură procedurală dispusă în cursul urmăririi penale și avea dreptul de a o infirma motivat conform dispozițiilor art. 220 Cod procedură penală), astfel că această măsură nu poate fi considerată ca act de intervenție în efectuarea urmăririi penale.

Pe de altă parte, Consiliul Superior al Magistraturii nu poate anula sau infirma ordonanțele la care se face referire, întrucât atribuțiile exced competenței sale

funcționale, care se referă strict la cariera magistraților și verificarea eventualelor încălcări ale normelor procedurale.

Prin urmare, cererile formulate de procurorul Boita Camelia, în baza art. 30 al. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, nu sunt justificate, astfel încât Plenul urmează să le respingă.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art.30 alin.(1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1- Respinge cererea de apărare a independenței profesionale formulată de doamna Boiță Camelia, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași.

Art.2- Prezenta Hotărâre cu nr.682/10.07.2008 se comunică Inspecției judiciare și Direcției resurse umane și organizare, în vederea punerii în aplicare.

Dată în București, la data de 10 Iulie 2008

(Președinte,

Judecător Lidia BĂRBULESCU

